

TARHAN ERDEM' E AÇIK MEKTUP

Radikal gazetesi yazarı Tarhan Erdem'in 14.11.2013 tarihli "Odaların yeniden tanımı" başlıklı köşe yazısı üzerine TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı imzasıyla bir yanıt gönderildi.

Sayın Erdem,

Hatırlayacağınız üzere, 27 ve 31 Ekim 2011 tarihli "Deprem mühendislerine hatırlattıkları" ve "Kaçak yapılar sorunu" başlıklı yazılarınıza tekzip yazısı göndermiştik, ancak köşenizde yayımlama gereği duymamıştınız. Basın etik ilkelerine ne kadar bağlı olduğunuzu ve yanıt hakkına ne kadar saygılı olduğunuzu bu tutumunuzla anlama fırsatı vermişsiniz.

Bu nedenle, bu yazımız bir tekzip değil size bir açık mektuptur.

14.11.2013 tarihli Radikal gazetesindeki köşenizde "Odaların yeniden tanımı" yazınızı ilgiyle okuduk. Önceki yazılarınızda depremin afete dönüşmesinin ve kaçak yapıların sorumluluğunu mühendisler ve Odalara yüklemiş; imar planları, yapıların denetimi ve imar aflarından siyasal iktidarı aklamış, bütün günahları mühendis ve mimarlara yüklemiştiniz. 14.11.2013 tarihli yazınızda ise vesayet rejimine ne kadar karşı(!) olduğunuzu unutarak, 1982 Anayasası'na, generallerin KHK'sine yaslanarak alınan Bakanlar Kurulu kararını savunur duruma düşmekteyiz.

Sayın Erdem,

TMMOB ile bu kadar ilgili iseniz; şahsınızdan; 36. ve 37. Dönem Birlik Yönetim Kurulu Başkanlığını yapan Sevgili Kaya Güvenç tarafından derlenen ve yazılan TMMOB yayınlarından "Yasaların İçinden TMMOB'nin Öyküsü"nü okumanızı talep etsek çok mu şey istemiş oluruz? Sizce 1954 yılında TMMOB Yasası ile bu Birlik ve odalar niçin kuruldu ve sonrasında gelen hükümetler bu kuruluştan niçin rahatsız oldular? 1961 Anayasası'nda "vesayet denetimi" diye bir denetimin olmadığını, meslek odaları üzerindeki vesayet denetiminin 1982 Anayasası ile getirildiğini ve buna paralel meslek odalarının kuruluş kanununa

12 Eylül darbecileri tarafından KHK ile derç edildiğini bu kitapta derli toplu ve belgeleriyle görmeniz mümkündür. 1982 Anayasası'na muhalefet eden "demokrat bir aydın" olarak bu Anayasa'ya dört elle sarılmanız herhalde kendinize izaha muhtaçtır.

Sayın Erdem,

Önce olguları objektif olarak ortaya koyalım:

Öncelikle, meslek odaları tipik kamu tüzelkişisi değildir. Yöneticileri atamayla değil seçimle gelir, genel kurullarda sizin deyimle idari ve mali yönden meslek mensuplarına hesap verirler, genel kurul aklamaz ise yargıda hesap verirler. Yani "seçimle geldiler" diye dokunulmazlık zırhına sahip değillerdir. Bu yöneticiliği ücreti mukabilinde de yapmazlar, sorumluluğu gönüllük temelinde yüklenirler. Odalar genel bütçeden pay da almazlar. Bu nedenle, ihale, özelleştirme vs gibi Sayıştay denetimine tabi tutulacakları bir yönleri de bulunmamaktadır. Genel bütçeden pay almayan, vergi tahakkuku gibi yetkisi olmayan, görev ve yetki yönünden, sorumluluk açısından kıyaslanamayacak belediyelerle odaları bir potaya koymanız da anlaşılır bir şey değildir. Kaldı ki belediyeler üzerindeki vesayet yetkisinin iktidar eliyle muhalif belediyeler üzerinde nasıl kullanıldığını dünya-alem bilmektedir. Yazınızda, "Bakanlık mali denetim yapma gereği duymuş olmalı ki 'orman mühendisleri ilgili bakanlığının Orman ve Su İşleri Bakanlığı olduğu' hakkında kararname çıkarılması için Başbakanlık'a başvurmuştur" cümleliz çok manidardır. Sayıştay raporları TBMM'de tartışılmazken ve Sayıştay kendi raporlarını sansürlerken, bakanlıkların kendisi açıklık ve şeffaflıktan yoksun iken, idari kararlarını ve üç aylık denetim raporlarını web sitesinde yayımlanan odaları kamuoyu önünde töhmet altına sokan yazınızın kamuoyuna doğru bilgi verme yükümlülüğünüzle ör-

tüştüğünü söyleyebilir misiniz? Siyasal iktidarın iş ve işlemlerini meşru göstermek için; topluma hizmet eden, toplum adına denetim yapan odaları itibarsızlaştırmak ve dağıtmak için silahşorluğa soyunmayı ne inşaat mühendisi ne de basın mensubu kimliğinizle izah etmek olanaklı değildir.

Yazınızdan anladığımız, idari ve mali denetime "yetmez ama evet" diyorsunuz. Oysa vesayet denetimi Türk hukukuna Fransız hukukundan alınmıştır. Siz Türkiye'de demokratik yapıların dağıtılmasına yönelik görev üstlenmişken, merkezi devlet modelini benimsemiş Fransa hukukundaki vesayeti savunmanız olanaklı değildir. Bunun yanında "mühendislerin halka karşı sorumluluğu ve mühendis kavramı yeniden tanımlanmalı ve bu odalar dağıtılmalı" diyorsunuz. Mühendislerin cezai, hukuki ve mesleki olarak sorumluluğu yasalarda açıktır. Mühendislik tanımsız mıdır ki, yeniden tanımlayacaksınız? Dünya ölçeğinde ve bilimsel çevrelerde en çok referans alınan ABET tanımı; "Mühendislik; eğitim, deneyim ve uygulama ile edinilen matematik ve doğa bilimleri bilgisinin, doğal güç ve kaynakların insanlık yararına ve sürdürülebilirlik ilkeleri dikkate alınarak ve mühendislik etiği gözetilerek kullanılması için yöntemler geliştirme uğraşdır" biçimindedir. Bilimin dayanağı siyasi referanslar olamayacağına göre, bu ülkede farklı bir mühendislik tanımı yapacak bağımsız ve yetkin kurum mu vardır? Bakanlıklar mı, Başbakanlık mı yoksa vesayet altındaki YÖK mü? Hangisi?

Sayın Erdem,

Odaların denetimini merkezi idarenin emrine amade kılarken, "mühendislerin tek bir kurumca temsil edilemeyeceğini, bu kurumun lağvedilmesini, dernek statüsüne indirgenmesini" savunuyorsunuz. Bu sizin için çelişki değil midir? Aşağıda her şeyin parçalanmasını, yerleşmeyi savunurken, merkeze niye bu kadar yetki tanıyorsunuz? Çok acelesiniz, hemen "yetmez ama evet" demeyiniz.

Şimdi temel soru şu:

12 Eylül generallerinin dahi yaşama geçirmedikleri KHK maddesi AKP Hükümeti tarafından neden uygulanma-

ya sokulmuştur? Birliğimiz üzerinde zaten Çevre ve Şehircilik Bakanlığının vesayet denetimi vardır. Odalarımız bu kanalla zaman zaman denetime muhatap olmuşlardır. Bakanlık tarafından yollanan müfettişlere "biz denetimden kaçıyoruz" denmemiştir. Kaldı ki Sayın Cumhurbaşkanı'nın bugüne kadar hiçbir Cumhurbaşkanı'nın başvurmadığı Devlet Denetleme Kurulu aracılığı ile Odaların geriye dönük 10 yılı denetlenmiş, bir rapor olarak Başbakanlığa sunulmuştur. Bu raporda bile dernekleşme modeli sunulmuş, ancak TMMOB ve bağlı odaların açtığı davalar ile gerçekleştirdiği mitingler örnek gösterilerek "siyaset yaptığı" tespitine yer verilmiştir.

1995 yılında yapılan Anayasa revizyonunda 12 Eylül bakiyesi siyaset yapma yasağı kaldırılmış olduğu gerçeği karşısında, iktidarın davalar yoluyla da olsa yargı denetimine karşı olduğu gerçeği karşısında, Siz hâlâ neyi savunuyorsunuz Sayın Erdem? Odalara siyaset yasağı uygulanmasını mı, yoksa yalnızca mevcut iktidarın emrine amade siyaset yapılmasını mı?

Sayın Erdem,

Söyleminiz, 80'li yıllarda atağa geçen ve on yıllardır insanlığın başına bela olan neo-liberal saldırganlığın söylemiyle örtüşmektedir. Bilindiği gibi, bu saldırganlığın özü, bütün dünyada ve bütün ülkelerde doğal kaynakların sınırsız talanına ve insan emeğinin hoyratça sömürüsüne sınırlama getirebilecek kişilerin, kurumların, ideolojilerin, politik yapıların, partilerin, kamu kuruluşlarının ya da kamunun hak ve hukukunu savunacak kuruluşların gözden düşürülmesi, geriletilmesi, hatta ilgasıdır. Siz işte bu saldırganlığın kalemlorlarından birisiniz.

Bu hangi kimliğinize yaklaşıyor, gerçekten? Mühendis kimliğinize mi, basın mensubu kimliğinize mi, aydın kimliğinize mi?

Saygılarımızla.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB 3. KADIN KURULTAYI BASIN AÇIKLAMASI

Ankara`da 16 Kasım 2013 Cumartesi günü toplanan TMMOB 3. Kadın Kurultayı delegeleri Siyasi İktidarın sistemli bir şekilde gerici yaklaşımla harmanlanarak dayatılan, kadını toplumsal yaşamın dışına iten politikaları üzerine bir basın açıklaması yaptılar.

Basın Açıklaması

Biz mühendis, mimar ve şehir plancısı kadınlar sorunlarımıza ve çözüm önerilerine yönelik TMMOB Kadın Kurultayı'nın üçüncüsünü 16-17 Kasım 2013 tarihinde Ankara'da gerçekleştirmektediriz.

Ülkemizde özellikle son yıllarda kadınların toplum içindeki ekonomik, kültürel ve sosyal etkinliği siyasi iktidarın bilinçli politikaları ile sürekli azaltılmaktadır. Cemaat ve tarikat hegemonyasının giderek güçlendiği Türkiye'de, kadının kimliğini yok eden, evine kapanmaya zorlayan, aile içine hapseden ve kadın bedenini namus kavramının odağına koyan anlayış/ yaşam biçimi topluma bir model olarak dayatılmaktadır.

İşte tam da bu süreçte, kadını hiçleştiren bu politikalara, kader haline getirilen dayatmalara karşı durmak için, güçlü toplumsal ve sınıfsal temellere dayanan örgütlü mücadeleye ve örgütlü kadın mücadelesine her zamankinden daha çok ihtiyaç vardır.

Hukuksuzluğun "hukuk" haline getirildiği bu dönemde, Anayasa'da yer alan "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir." düzenlemesi günlük yaşamımızda hiçbir şey ifade etmemektedir. Aksine, açıkça "kadın erkek eşit değildir" demekle sakinca görmeyen, hamile kadınların sokağa çıkmasını gayri ahlaki bulan siyasi iktidar, "Kızlı erkekli aynı merdiveni kullanıyorlar, aynı evlerde kalıyorlar" söylemleriyle de gerici zihniyetini ortaya dökmektedir.

Kadın cinayetlerinin, çocuk gelin sayısının, tacizin ve tecavüzün katlanarak arttığı ve neredeyse olağan sayılır hale geldiği bu dönemde, AKP Hükümeti, kız çocuklarının okutulmamasına, namus cinayetlerinin hala devam etmesine, iş yaşamında kadın istihdamının engellenmesine yol açan, kadınlara yönelik gerici cinsiyetçi anlayışı yeni yasal düzenlemelerde somutlaştırmaya devam etmektedir.

Yasal hiçbir düzenleme olmamasına rağmen Başbakanın "Her kürtaj Uludere'dir" sözüyle, istenmeyen gebelik tahliyesi fiilen imkânsız hale getirilmiş, doğum kontrol araçlarına parasız erişim kısıtlanmış, gebe kadınlar takibe alınarak kürtaj hakkı gasp edilmiştir.

Siyasi iktidar, kapitalizmin kadın ile ihtiyaca bağlı olarak "ucuz emek - kutsanmış annelik" arasında kurduğu ikiyüzlü ilişkisini kadınlara üç çocuk doğurma talimatı ile somut söyleme dönüştürmüştür. Aynı zamanda daha fazla çocuk ile sermayenin ucuz işgücü ihtiyacına yönelik olarak sisteme daha fazla ücretli köle yetiştirilmek istenmektedir.

Ülkemizde kadınların eğitim, istihdam ve sosyal yaşama katılım oranları ve bu oranlarda son yıllarda görülen düşüş bunun en açık göstergesidir. Kadının sosyal statüsü, eğitim ve istihdamı açısından ülkemiz ne yazık ki 3. Dünya ülkeleri arasında yer almaktadır.

2012 TÜİK rakamlarına göre kadınların iş gücüne katılımı %30 civarlarındadır. Kadınların iş gücüne katılımı pek çok gelişmiş ülkeye göre çok düşük olduğu gibi eleman çıkarılması gerektiğinde ilk gözden çıkarılan çalışanlar da kadınlar olmaktadır.

Hükümetin hazırlamakta olduğu Ulusal İstihdam Stratejisi Taslağı, işverenlerin üzerindeki yükümlülükleri azaltarak

ve iş gücü piyasasını esnekleştirerek emeğin kazanılmış haklarını kısıtlamaya yönelik, sınıfsal bir politik dönüşümün göstergesidir.

Kapalı kapılar ardında, ilgili tarafların görüşü dikkate alınmadan hazırlanan, yandaş medyaya parça parça sızdırılarak toplumun nabzı yoklandıktan sonra sun'î bir gündem karmaşasında "bir gece ansızın" yapılan torba yasa operasyonları ile hala demokrasiden hatta ileri demokrasiden söz edilemez.

TMMOB ve bağlı Odaları; toplumdaki soyutlanmış seçkin mühendis ve mimarların örgütü değil, aksine toplumun içinde yer alan, onun bir parçası olarak toplumla etkileşim içinde bulunan, siyaset dışı kalma anlayışlarının tam tersine; her koşulda ve her zaman siyaset yapan, siyasetin dar tanımını aşan bir anlayışla görev ve sorumluluğunu yerine getirmektedir. Bu anlayıştan rahatsız olan siyasi iktidar KHK'larla mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı hizmet alanlarına müdahale etmekte, mesleki denetimi kaldırarak meslek odalarının üyelerini denetlemesini yasaklamaya çalışmaktadır. Son olarak da 12 Eylül darbelerinin getirdiği ama bugüne kadar ne darbelerin ne de sonraki hükümetlerin uygulamadığı "vesayet" sistemi uygulamaya sokulmak istenmektedir.

Her bir Odamızın Anayasa'dan ve 6235 sayılı TMMOB Yasası'ndan aldığı yetkiyle oluşturduğu uygulama yönetmelikleri doğrultusunda Genel Kurulları, Yönetim Kurulları, Onur Kurulları, Denetim Kurulları bulunmaktadır. Bu kurullar Anayasa'nın 135. maddesi doğrultusunda Odaların her türlü idari ve mali denetimlerini gerçekleştirmektedir.

İddia ediyoruz, TMMOB'ye bağlı meslek Odaları AKP hükümetinin elindeki tüm kurum ve kuruluşlardan daha şeffaftır.

TMMOB 3. Kadın Kurultayı delegeleri olarak bizler diyoruz ki:

Bundan sonraki mücadele kadının var olma mücadelesidir.

Erkek egemen sınıfın çıkarlarına hizmet eden cinsiyet ayrımcılığı çözülmeden özgür ve eşit bir toplumun yaratılması mümkün değildir.

Savaşın, kadına yönelik her türlü ayrımcılığı ve şiddet ortamını güçlendirdiğini biliyoruz. Gericiliğin kadın özgürlüğüne bir tehdit olduğu bilinciyle, kadını ret ve inkar eden her türlü ideolojiye karşıyız.

TMMOB kadın ve erkeğin eşit bir şekilde, yan yana yaşamın her alanını paylaşması ve omuz omuza mücadele etmesi gerektiğini savunmaya devam edecektir.

Biz kadınlar, kendi bedenleri üzerinden devam eden tüm dayatmacı ve baskıcı politikalara karşı toplumun tüm kesimleri ile birlikte sesimizi yükseltiyor ve diyoruz ki;

"Emeğimizden, kimliğimizden, bedenimizden elini çek!!"

Kürtaj haktır karar kadınlarındır!

Söyleyecek sözümüz, değiştirecek gücümüz var!

Yaşasın TMMOB, yaşasın örgütlü mücadelemiz!

Kadınlar örgütlü, TMMOB daha güçlü!

Kadınlar Örgütlenmeye, Mücadeleye.....

TMMOB 3. Kadın Kurultayı Delegeleri

TMMOB 3. KADIN KURULTAYI KARARLARI

16-17 Kasım 2013 tarihlerinde Ankara`da düzenlenen TMMOB 3. Kadın Kurultayı`nda alınan kararlar yayımlandı.

Kararlara http://www.tmmob.org.tr/genel/bizden_detay.php?kod=9507&tipi=2 bağlantısından erişilebilir.

MÜHENDİS, MİMAR, ŞEHİR PLANCISI KADINLAR TMMOB KADIN KURULTAYI'NDA BULUŞTU

TMMOB 3. Kadın Kurultayı 16-17 Kasım 2013 tarihlerinde Ankara'da İMO Teoman Öztürk Salonu'nda gerçekleştirildi. İki gün süren kurultayın ilk günü düzenlenen oturumlarda çeşitli konu başlıklarında kadın sorunu ele alınırken, ikinci gün 15 ilde düzenlenen yerel kurultaylarda alınan kararlar tartışılarak oylandı.

TMMOB 3. Kadın Kurultayı, Düzenleme Kurulu Başkanı ve TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi Ayşe Işık Ezer'in açış konuşmasıyla başladı. Ezer, kapitalizmin tarihsel süreçte, kadın ile ihtiyaca bağlı olarak "ucuz emek - kutsanmış annelik" arasında kurduğu ikiyüzlü ilişkinin neoliberal politikalarla ülkemize en somut şekilde yansıtıldığı bir dönemde düzenlenmesinin kurultayın önemini daha da artırdığını belirterek, "Daha önce gerçekleştirdiğimiz kurultaylarda da aynı konuları konuştuk, şimdi de aynı konuları konuşacağız demek isterdim. Maalesef diyemiyorum. Açıkça 'kadın erkek eşit değildir', 'kızlı erkekli aynı merdiveni kullanıyorlar, kızlı erkekli aynı evde kalıyorlar, her kürtaj bir Uludere'dir' demektedir hiçbir sakınca görmeyen, hamile kadınların sokağa çıkmasını gayri ahlaki bulan siyasi iktidar, son iki yılda sistemli bir şekilde gerici yaklaşımla harmanlayarak kız çocuklarının okutulmamasına, töre cinayetlerinin hala devam etmesine, iş yaşamında kadın istihdamının engellenmesine yol açan kadınlara yönelik cinsiyetçi anlayışını yeni yasal düzenlemelerde somutlaştırmaya devam etmekte, yasal düzenleme yapma gereği dahi duymadan fiili durum yaratarak kadının kimliğini yok eden, aile içine hapseden ve kadın bedenini namus kavramının odağına koyan anlayışı/ yaşam biçimini topluma bir model olarak dayatmaktadır. Siyasi iktidarın kadın karşıtı bu politikaları sonucunda kadın cinayetleri, çocuk gelin sayısı, taciz ve tecavüz olayları katlanarak artmış ve neredeyse olağan sayılır hale gelmiştir" diye konuştu.

Kadını hiçleştirilen politikalara, kader haline getirilen dayatmalara karşı durmak için, güçlü toplumsal ve sınıfsal temellere dayanan örgütlü kadın mücadelesine her zamankinden daha çok ihtiyaç bulunduğunu vurgulayan Ezer, kurultayda kadınların toplumsal yaşama ve TMMOB örgütlülüğüne aktif katılımının artırılması ve etkin bir şekilde hayata geçirilmesi için kolektif bir çalışma,

örgütlenme ve mücadele geliştirmesine katkı sağlayacak kararlar alınacağına inancını dile getirdi.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı da konuşmasında iktidarın kadını yok sayan politikalarına değinerek 3.'sü düzenlenen kurultayın önemine vurgu yaptı.

Kurultay, Divan ve Sonuç Bildirgesi Komisyonu'nun seçimleri ile devam etti. Divan Başkanlığına Ayşegül Akıncı Yüksel, başkan yardımcılıklarına Meltem Öz ve Aysel Şeren, yazmanlıklara İmren Taşkiran ve Zeliha Aziret seçildi.

Daha sonra CHP Kadın Kolu Başkanı Elektrik Mühendisi Hilal Dokuzcan bir konuşma yaptı. Marmara Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden Dr. Zeynep Beşpınar'ın

"Türkiye'de Kadın Politikaları-Gericilik ve Piyasacılık Sarmalında Kadınlar" başlıklı sunumunun ardından verilen yemek arasından sonra Kurultay tarafından alınan kararla İMO önünde siyasi iktidarın sistemli bir şekilde gerici yaklaşımla harmanlanarak dayatılan, kadını toplumsal yaşamın dışına iten politikaları üzerine bir basın açıklaması yapıldı.

Kurultayın ilk gün öğleden sonraki bölümünde KESK Kadın Sekreteri Canan Çalağan "Toplumsal Cinsiyet Rollerini Açısından Türkiye'de Kadın Emegi", TTB Kadın Kolu'ndan Müge Yetener "Kadına Yönelik Şiddet; Nedenleri ve Sonuçları" konularında sunum yaparken, Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Beyza Metin ve Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi'nden Taksim Dayanışma Platformu Sözcüsü Mücella Yapıcı "Gezi

Sürecinde Kadın" başlıklı oturumda Gezi direnişi sırasında yaşadıklarını salonla paylaştılar.

Daha sonra, "TMMOB'de Kadın Örgütlülüğü" oturumunda TMMOB Kadın Çalışma Grubu Başkanı Ülkü Karaali-oğlu "Kadın Kurultayları ve Kadın Çalışmalarının Değerlendirilmesi", TMMOB 3. Kadın Kurultayı Düzenleme Kurulu Başkanı Ayşe Işık Ezer "Örgütlenme ve Mücadele Olanakları" başlıklı sunumları gerçekleştirdiler.

Kurultayın ilk günü Adana, Ankara, Antalya, Eskişehir, Gaziantep, İstanbul, İzmir, Trabzon ve Zonguldak İl Koordinasyon Kurullarının sunumlarıyla sona erdi.

Kurultayın ikinci gününde ise 15 yerde düzenlenen yerel kurultaylardan gelen karar önerileri tartışılarak oylandı.

TMMOB 3. KADIN KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Ankara'da 16-17 Kasım 2013 tarihlerinde düzenlenen TMMOB 3. Kadın Kurultayı sonuç bildirgesi yayımlandı.

Mühendis, mimar ve şehir plancısı kadınların sorunlarını dile getirerek bunlara yönelik çözüm önerileri sunmayı amaçlayan ve TMMOB 42. Dönem Olağan Genel Kurulu'nca yapılması karar altına alınan TMMOB 3. Kadın Kurultayı Ankara'da 16-17 Kasım 2013 tarihinde İMO Teoman Öztürk Toplantı Salonu'nda gerçekleştirilmiştir. Kurultaya mimar, mühendis, şehir plancıları olmak üzere toplam 276 kadın delege ile kadın örgütlerinden ve çeşitli kurumlardan 32 konuk katılmıştır.

Kurultayımızda; Tarihsel Gelişim Sürecinde Kadın Hakları, Türkiye'de Kadın Politikaları-Gericilik ve Piyasacılık Sarmalında Kadınlar, Kadına Yönelik Şiddet, Nedenleri ve Sonuçları, TMMOB'de Kadın Örgütlenmesi, Gezi Sürecinde Kadın konu başlıkları altında 5 oturum gerçekleştirilmiş, yerel çalıştaylarda kabul edilen öneriler değerlendirilmiştir.

Bugün TMMOB'nin 423.000'i aşan toplam üye sayısının

% 20'si kadınlardan oluşmaktadır. 3. Kadın Kurultayımızda, Genişletilmiş Kadın Çalışma Grubunun oluşturulması kararı ile iki yılda bir yapılan Kadın Kurultayına ek olarak Kadın Sempozyumu yapma kararı alınarak kadın örgüt-lülüğünü ileriye taşıma ve TMMOB'de kadınların örgüt içindeki temsiliyetinin artırılması yolunda önemli adımlar atılmıştır.

Ne yazık ki; iki yıl önce düzenlediğimiz kurultaydan bu yana konuştuğumuz konularda iyileşme yerine daha da geriye gidilmiştir. Siyasi iktidar, kadını sadece aile içinde tanımlayarak, "emeğin yeniden üretimi" alanını -tüm bakım hizmetleri de dahil- sosyal devleti tasfiye edip kadın üzerinden yapılandırarak, ucuz ve güvencesiz emek ordusunu kadın emeği üzerinden genişletmek adına kapitalizmin kadın ile ihtiyaca bağlı olarak "ucuz emek - kutsanmış annelik" arasında kurduğu ikiyüzlü söylemi düstur edinmiştir. Kadınlara kaç çocuk doğurması gerektiği dahi dikte edilerek, sermayenin ucuz ve güvencesiz işgücü ihtiyacının gelecekte de karşılanması garanti altına alınmaya çalışılmaktadır.

Yasal hiçbir düzenleme olmamasına rağmen Başbakanın "Her kürtaj Uludere'dir" sözüyle, istenmeyen gebelik tahliyesi fiilen imkânsız hale getirilmiştir. Doğum kontrol araçlarına parasız erişim kısıtlanarak, kadın cinayetlerinin de artmasına neden olacak şekilde gebe kadınlar takibe alınıp, kürtaj hakkı gasp edilmiştir.

Hukuksuzluğun "hukuk" haline getirildiği bu dönemde, açıkça "kadın erkek eşit değildir" demekle sakınca görmeyen, hamile kadınların sokağa çıkmasını gayri ahlaki bulan siyasi iktidar, "kızlı erkekli aynı merdiveni kullanıyorlar, aynı evlerde kalıyorlar" gibi söylemleriyle toplumda kadın düşmanlığını körüklemekte ve özel yaşamlara gerici müdahaleleri giderek artırmaktadır.

Kadını birey olarak görmek istemeyen siyasi iktidar, "uzlaşma süreci" aldatmacasıyla erkek egemen toplumumuzda gerçekte gerek aile gerekse toplumsal baskı ile "kadının boyun eğme, zorla razı olma" sürecine dönüşeceği açık olan, Medeni Kanun'un kadına sağladığı genel

koruma işlevini etkisiz hale getiren "gizlilik" içinde yürütülen "arabuluculuk" sürecini de yasallaştırmıştır.

TMMOB, cemaat ve tarikat hegemonyasının giderek güçlendiği Türkiye'de, topluma bir model olarak dayatılan, kadının kimliğini yok eden, evine kapanmaya zorlayan, aile içine hapseden ve kadın bedenini namus kavramının odağına koyan anlayışı/ yaşam biçimini reddetmektedir.

Kadının sosyal statüsü, eğitim ve istihdamı açısından ülkemiz ne yazık ki 3. Dünya ülkeleri arasında yer almaktadır. Ülkemizde kadınların eğitim, istihdam ve sosyal yaşama katılım oranları ve bu oranlarda son yıllarda görülen düşüş bunun en açık göstergesidir. 2012 TÜİK rakamlarına göre kadınların iş gücüne katılımı %30 civarındadır. Kadınların iş gücüne katılımı pek çok gelişmiş ülkeye göre çok düşük olduğu gibi eleman çıkarılması gerektiğinde ilk gözden çıkarılan çalışanlar da kadınlar olmaktadır. Hükümetin hazırlamakta olduğu Ulusal İstihdam Stratejisi Taslağı, işverenlerin üzerindeki yükümlülükleri azaltarak ve işgücü piyasasını esnekleştirerek emeğin kazanılmış haklarını kısıtlamaya yönelik, sınıfsal bir politik dönüşümün göstergesidir.

Kadının "analık hali"ne ilişkin koruyucu düzenlemeler, kadının çalışma özgürlüğünün kısıtlanmamasını, işgücü piyasasından dışlanmamasını, gebelik ve doğum nedeniyle ayrıldığı çalışma hayatına yeniden ve hak kaybına uğramaksızın koşulsuz olarak dönmesini sağlamalıdır. Oysaki kapalı kapılar arkasında "Nüfus ve Aile Politikaları Mevzuat Çalışmaları" adıyla hazırlanmakta olan kadın istihdamı paketinde sözü edilen düzenlemelerle; kadının çalışma hakkı, örgütlenme hakkı kısıtlanmakta; esnek, güvencesiz ve örgütsüz çalışma düzeni dizayn edilmekte; kadının evi işyeri, evin ve çocuğun bakımı ise kadının işi haline getirilmek istenmektedir. Sözde iyileştirici yönde yapılmış gibi görünen bu düzenlemeler kadının iş yaşamına katılmasına engel olan temel sorunları çözmekten uzaktır.

TMMOB kadın emeğine yönelik esnek ve güvencesiz çalışma biçimleri gibi eşitsizliğin önünü açmayı hedefleyen saldırılara karşı emek örgütleri ile birlikte mücadele eder,

toplumsal muhalefeti güçlendirebilmek için üyelerini bu konuda bilgilendirerek eylem ve etkinlikler düzenler.

TMMOB, kadını görmezden gelen, kadının kişiliğini yok sayan, bakanlığın adından bile "kadın"ı çıkararak bu siyasi anlayışa karşı mücadele eder ve ülkemizdeki kadın örgütlerinin yürüttüğü aktif mücadeleyi destekler.

Kadına dönük her türden ayrımcılık ve şiddet ortamını temellendiren nedenler savaş durumlarında güçlenir. Eril kavramlar olan militarizm, ırkçılık ve milliyetçiliğin kendini var ettiği ekonomik ve siyasi temel, kadın düşmanlığını üretir ve besler. Kadınlar savaşın yarattığı yıkımlardan ve baskılardan daha fazla etkilenmektedirler. TMMOB, kadınların eşitlik temelinde yaşayabilecekleri bir ortamın sağlanması için Kürt sorununun demokratik çözümü, anadilde eğitim ve bölgede yıllarca devam eden savaş ortamının barışa dönüşmesi için hareket eden demokratik kitle örgütleri, kurum, kuruluş ve diğer emek ve meslek örgütleriyle birlikte mücadele eder.

Emeğin, hakların korunması, yaşam standartlarının genişletilmesi ve insanca bir yaşam, tüm emekçilerin ortak talebidir. Kapitalizmin cinsiyet ayrımını derinleştirerek sömürdüğü emekçilerin bu saldırıya ortaklaşa yanıt vermeleri kaçınılmazdır. Kadınların, örgütlü emek muhalefetinin asli unsuru olarak, TMMOB örgütlülüğü içerisinde başlamak üzere toplumsal muhalefetin tüm katmanlarında temsil ve teşvik edilmesi son derece önemlidir. Kadın mücadelesi, güçlü toplumsal ve sınıfsal temellere dayanmalı ve "toplumsal cinsiyet eşitliği" bakış açısını yansıtmalıdır.

"Özgür, çağdaş, demokratik, sosyal, eşitlikçi ve barış içinde" bir Türkiye için, seçim sistemi "temsilde adalet" ilkesi çerçevesinde düzenlenmeli, Seçim Yasası değiştirilmeli, seçimlere katılan partilerin aldıkları oy oranında temsili sağlamalı, baraj uygulaması kaldırılmalı, %50 kadın kotası uygulanmalıdır.

TMMOB ve bağlı Odaları; toplumdan soyutlanmış seçkin mühendis ve mimarların örgütü değildir. TMMOB ve Odalarının, toplumun içinde yer alan, onun bir parçası

olarak toplumla etkileşim içinde bulunan, kamu yararı temelindeki mücadelesi nedeniyle 30 yıldır uygulanmamış, 12 Eylül darbecilerinin kararnamelemlerini uygulamaya sokarak TMMOB'yi bakanlıkların vesayeti altına almak isteyen hukuk dışı AKP uygulamalarına karşı, halktan ve eşitlikten yana duruşundan ödün vermeyen TMMOB'nin kadın üyeleri olarak, gericiliğe ve faşizme karşı her türlü mücadeleye devam edeceğimizi bir kez daha söylüyoruz.

Meslek Odaları, meslek ortamının ve demokrasinin olmazsa olmaz güvenceleridir. Onlara sahip çıkmak, yaşamımıza ve geleceğimize sahip çıkmak demektir...

TMMOB 3. Kadın Kurultayı delegeleri olarak bizler diyoruz ki:

Son yıllarda kadın haklarına yönelik yürütülen sistematik saldırılara karşı mücadelemiz, kadının var olma mücadelesidir.

Erkek egemen, salt sermayenin çıkarlarına hizmet eden cinsiyet ayrımcılığı çözülmeden özgür ve eşit bir toplumun yaratılması mümkün değildir.

Gericiliğin kadın özgürlüğüne bir tehdit olduğu bilinciyle, kadını ret ve inkâr eden, kadını eşit ve özgür bir insan olarak görmeyen her türlü ideolojiye karşıyız.

TMMOB kadın ve erkeğin eşit bir şekilde, yan yana yaşamın her alanını paylaşması ve omuz omuza mücadele etmesi gerektiğini savunmaya devam edecektir.

Biz kadınlar, kendi bedenleri üzerinden devam eden tüm dayatmacı ve baskıcı politikalara karşı toplumun tüm kesimleri ile birlikte sesimizi yükseltiyor ve diyoruz ki;

Emeğimizden, kimliğimizden, bedenimizden elini çek!!

Kürtaj haktır karar kadınlarındır!

Söyleyecek sözümüz, değiştirecek gücümüz var!

Yaşasın TMMOB, yaşasın örgütlü mücadelemiz!

Kadınlar örgütlü, TMMOB daha güçlü!

Kadınlar Örgütlenmeye, Mücadeleye.....

TMMOB 3. Kadın Kurultayı Delegeleri

TMMOB'DEN EĞİTİM SEN'İN EYLEMİNE DESTEK

KESK'e bağlı EĞİTİM SEN'in "Meslek Onurumuza ve Haklarımıza Sahip Çıkmak, Toplumsal Yaşamda ve Eğitimde Yaşanan Dayatmalara Hayır Demek İçin" şiarıyla 23 Kasım'da Ankara'da düzenlediği eylemde binlerce eğitim emekçisi bulundu. TMMOB'nin de destek verdiği eyleme polis biber gazı ile müdahale etti.

Sabah saatlerinde Tandoğan'da toplanarak Kızılay'a, Milli Eğitim Bakanlığı'na doğru yürüyen emekçilere Milli Müdafı Caddesi'nde polis gaz ve tomalarla müdahale etti. Kızılay Meydanı'nın gaz bulutu altında kalmasına rağmen emekçiler yenden toplanarak hem saldırıyı hem Hükümetin emek karşıtı politikalarını protesto ettiler.

TMMOB ÖĞRENCİ EVİ VE SOSYAL TESİSLERİ DENETLEMESİ YAPILDI

TMMOB Denetleme Kurulu, TMMOB Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisleri denetlemesi için 22-23 Kasım 2013 tarihlerinde toplandı.

TMMOB Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisleri'nde incelemede bulunan Denetleme Kurulu, binanın yapımına ilişkin hesapları da denetledi. TMMOB Denetleme Kurulu, TMMOB Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisleri'yle ilgili raporunu TMMOB Genel Kurulu'na sunacak.

MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCISI ASGARİ ÜCRETİ 2014 YILI İÇİN BRÜT 2800 TL OLARAK BELİRLENDİ

TMMOB ile Sosyal Güvenlik Kurumu arasında imzalanan işbirliği protokolüne göre SGK bildirimine esas olacak mühendis, mimar ve şehir plancısı asgari ücreti 2014 yılı için brüt 2800 TL olarak belirlendi.

TMMOB Yönetim Kurulu, 7 Aralık 2013 tarihli toplantısında mühendis, mimar ve şehir plancısı asgari ücretinin 2014 yılı için brüt 2800 TL olarak belirlenmesine karar verdi.

TMMOB CİNSİYET AYRIMCILIĞI TAKİP SEKRETARYASI KURULUŞ VE ÇALIŞMA YÖNERGESİ YAYIMLANDI

TMMOB Cinsiyet Ayrımcılığı Takip Sekreteryası Kuruluş ve Çalışma Yönergesi yayımlandı.

Yönergeye http://www.tmmob.org.tr/genel/bizden_detay.php?kod=9488 bağlantısından erişilebilir.

AKP'NİN BAKANLIKLARI TMMOB'YE BAĞLI ODALARI PAYLAŞMAYI NİHAYET(!) TAMAMLAYABİLMİŞ

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, TMMOB'ye bağlı Odaların bakanlıklarca idari ve mali denetiminin yapılması yönünde hazırlanan Bakanlar Kurulu kararı üzerine 12 Aralık 2013 tarihinde bir basın açıklaması yaptı.

Tüm kurumları olduğu gibi TMMOB'yi de kendinden yana yeniden dizayn etmeye çalışan AKP iktidarı, uzun zamandır bu yönde sürdürdüğü çalışmalarını son olarak 6235 sayılı TMMOB Kanunu'na 12 Eylül darbecilerince 1983 yılında eklenen ancak 30 yıl boyunca uygulanmayan "bakanlıklarca idari ve mali denetim yapılmasını" gündeme getirerek somutlaştırmıştı.

7 Kasım 2013 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ile Orman Mühendisleri Odası'nın idari ve mali denetimini Orman ve Su İşleri Bakanlığı'na veren Siyasi İktidar'ın 11 meslek odasının idari ve mali denetimini de Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na vermek üzere bir kararname hazırladığını biliyorduk. Yayımlanma aşamasında olan Bakanlar Kurulu Kararına göre Çevre Mühendisleri, Elektrik Mühendisleri, Harita ve Kadastro Mühendisleri, İç Mimarlar, İnşaat Mühendisleri, Jeofizik Mühendisleri, Jeoloji Mühendisleri, Makina Mühendisleri, Mimarlar, Peyzaj Mimarları ile Şehir Plancıları Odalarımızın idari ve mali denetimleri Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından yapılacak.

Şimdi öğrendik ki geri kalan 12 odamızın AKP'nin Bakanlıkları tarafından paylaşılması da tamamlanmış. Başbakanlık İdareyi Geliştirme Başkanlığı'nın Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğüne sunduğu kararname taslağına göre; kalan 12 odamızın idari-mali denetimini yapacak Bakanlıklar şöyle belirlenmiş:

Bilgisayar Mühendisleri, Fizik Mühendisleri, Kimya Mühendisleri ile Tekstil Mühendisleri Odaları Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nın; Gemi Makineleri İşletme Mühendisleri ile Gemi Mühendisleri Odaları Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının; Gıda Mühendisleri ile Ziraat Mühendisleri Odaları Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının; Maden Mühendisleri, Metalurji Mühendisleri ile Petrol Mühendisleri Odaları Enerji ve Tabii

Kaynaklar Bakanlığı'nın; Meteoroloji Mühendisleri Odası da Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nın idari ve mali denetimine giriyor.

12 Eylül darbecilerinin yayımladığı Kanun Hükmünde Kararname ile "odalar üzerinde bakanlıkların vesayeti" aradan geçen otuz yıl boyunca AKP iktidarına kadar hiçbir hükümet tarafından kullanılmamıştır. "Vesayet rejimine" karşı argümanlar kullanarak iktidarı sürdüren AKP Hükümetinin, bağlı odalarımıza yönelik vesayet uygulamasını hayata geçirmek istemesi hep söylediğimiz "12 Eylül AKP ile sürüyor" sözlerinin doğruluğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Bilinmelidir ki; TMMOB ve odalarının mali denetimi Genel Kurullarda seçilen Denetleme Kurullarınca yapılmaktadır. TMMOB ve bağlı odalarının Yönetim Kurulu kararları ve uygulamaları üyenin denetimine her zaman açıktır. TMMOB ve odaların her türlü karar ve uygulaması için her zaman hukuki yollar da açıktır ve yargı denetimi vardır.

Biz biliyoruz: AKP iktidarının yapmak istediği denetim değil, rant politikalarının önünde engel olarak gördüğü TMMOB'yi susturmak ve işlevsizleştirmektir.

Bir kez daha söyleyelim; AKP, TMMOB'yi yürüdüğü yoldan döndüremeyecektir.

TMMOB ve bağlı odaları, "Padişahım çok yaşa" diyenlerle birlikte asla saf tutmayacaktır. Aksine TMMOB; bilimin ve tekniğin yol göstericiliğinde dillerin kesildiği, gözlere mil çekildiği, kulakların sağır edildiği her ortamda; görececek, duyacak ve daha da önemlisi "Kral Çıplak!" demeye devam edecektir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB YEREL YÖNETİMLER SEÇİM BİLDİRGESİ YAYIMLANDI

Mart 2014`te yapılacak yerel yönetim seçimleri öncesi hazırlanan TMMOB Yerel Yönetimler Seçim Bildirgesi yayımlandı.

Giriş

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB), demokratik katılıma açık, çağdaş bir yerel yönetim anlayışı geliştirilmesini tarihsel önemde görmektedir. TMMOB, bu belgeyle kentlerimizin yönetiminde çağdaş anlayışla kamu yararının, bilimin ve hukukun esas alınması için, seçim süreci ve yerel yönetim anlayışına ilişkin politika, düşünce, uyarı ve önerileri kamuoyu ile paylaşmayı amaçlamaktadır.

TMMOB'nin uzunca bir süredir değişik kentlerde düzenlediği "Kent Sempozyumları" ve yaptığı çalışmalar göstermiştir ki; yaşadığımız kentler çağdaş toplumlara yakışır biçimde yönetilmemektedir.

Emperyalizme bağımlı olan Türkiye, 12 Eylül 1980 darbesinden bu yana yeni liberal temellerde, yerli büyük sermaye, yeni sermaye grupları ve ranta dayalı çıkarlar doğrultusunda sosyo-ekonomik yapı ve devlet yapısı itibarıyla yeniden yapılandırılmaktadır. Bu politikaların hayata geçirilmesinde kamu hizmetlerinin merkezi yönetimden koparılıp küresel piyasaya açılması, kamu hizmet alanının daraltılması, dolayısıyla kamu iktidarının yönetsel düzeyde sermayeye devredilmesi ana amaç olmuştur.

Bu süreçte yürütülen serbestleştirme ve özelleştirmeler, kamusal hizmetlerin piyasaya açılarak ticarileştirilmesi, üretimden vazgeçilerek ülke topraklarının dünyanın emlak/rant piyasası haline getirilmesi, güvencesiz çalışma koşullarının yaygınlaştırılması ve kamu idari yapısının bu doğrultuda yeniden düzenlenmesi yerel yönetimlere ve kentlere doğrudan yansımıştır.

Kentler ve yerel yönetimler ülke politikalarının doğrudan uygulama alanıdır. Bu nedenle kentler ve yerel yönetimler siyasetin ve sermayenin de ilgi odağıdır.

11 yıllık iktidarında üretimden vazgeçerek ülke ekonomisini arazi rantı üzerinden temellendiren AKP, bugüne dek görülmemiş ölçüde, hiçbir insani, hukuki, ulusal ya da evrensel değer ve kural tanımaksızın ülkeyi, kentleri yağma ve talana açarak yeni rant kaynaklarının yaratılmasını sağlamıştır.

Sanayiden eğitim ve sağlığa dek birçok kamu hizmetindeki serbestleştirme, özelleştirme bu çerçevede gerçekleşmiştir. "Yerel Yönetim Reformu" adı altında yapılan düzenlemelerle belediyeler, il özel idareleri, mahalli idareler ve İller Bankası'nın sunduğu hizmetler piyasaya açılmıştır. Çalışma yaşamını düzenleyen yasalar ile "Personel Rejimi Reformu" da esnek, güvencesiz çalışmayı, taşeronlaşma ve sendikasılaşmayı yerleştirmiştir.

Ustalık döneminde, AKP, 2011 yılında çıkardığı yetki yasasıyla Bakanlıkların kapatılması, açılması, birleştirilmesi dahil kamu idarelerinin yeniden yapılandırılmasıyla ilgili olarak 20 yasa değişikliği yapma yetkisi almış, parlamentoyu saf dışı bırakarak TBMM'ye kanun teklifi sunmadan olağanüstü bir yönetim biçimi benimseyerek kamu yönetimini değiştirmiş, kamusal varlıkların yok olmasına yol açacak düzenlemeler ve ülke planlama sisteminde köklü değişiklikler yapmıştır.

KHK ile 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Yasa, 3194

sayılı İmar Yasası, 2873 sayılı Millî Parklar Kanunu, 2863 Sayılı Kültür ve Tabiat Varlıkları Kanunu, 4848 sayılı Kültür ve Turizm Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, 6107 sayılı İller Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun'da değişiklikler yapılmıştır. KHK'lar dönemi olarak adlandırılacak bu dönemde, kurduğu bakanlığı üzerinden bir ay geçmeden ikiye bölen, bundan bir ay sonra görevlerini yeniden düzenleyen; başka bir KHK ile bir önceki KHK'yi değiştiren, eklemeler yapan, çıkararak; genel müdürlükleri, kurulları bir bakanlıktan diğerine geçiren AKP, kamu idaresini yapboz tahtasına, siyasetin arenasına çevirmiştir.

Yapılan değişikliklerle, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na yeni ve olağanüstü yetkiler devredilmiş ve tanınmıştır. 1999 yılında, ülke tarihinin en büyük yıkımlarından birisi olan Gölcük depreminin olduğu gün, 17 Ağustos 2011 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanan 648 sayılı KHK ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı kurulmuş, bu bakanlığa tüm ülkenin tapusunu istediği gibi kullanma yetkisi verilmiştir.

- Afet riski altındaki alanlar, depreme karşı dayanıksız yapıların bulunduğu alanların dönüşüm projeleri, tapu ister kamu kurum ve kuruluşunun, ister özel kişinin, isterse devletin hüküm ve tasarrufu altında olsun bu araziler üzerinde istediği tasarrufu yapma yetkisi yalnızca ve yalnızca Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'ndadır. Bu düzenlemelerle belediyelerin yetkisinden ve özel mülkiyetin korunmasından söz edilemeyeceği açıktır. Keyfi kullanıma açık olan bu yetkilerin "oy verenle oy vermeyenin tabii ki aynı olmayacağını" beyan eden Bakanın keyfiyetine bırakılmasından endişe duymamak olanaklı değildir.
- 2863 sayılı Yasa'da yapılan değişiklik ile tabiat varlıkları diğer deyişle doğal sit alanları da Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na transfer edilerek bu alanların yok edilmesinin önü açılmıştır. Artık, millî parklar, tabiat parkları, tabiat anıtları, tabiatı koruma alanları, doğal sit alanları, sulak alanlar, özel çevre koruma bölgeleri-

nin kullanma ve yapılaşmaya ilişkin kararları Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nca verilecektir.

- 3194 sayılı İmar Yasası'na eklenen madde ile de mera, yaylak ve kışlaklar, 29 yıllığına kiralanıp yapılaşmaya açılmıştır.
- Yapı Denetimi Hakkında Yasa da bu KHK ile yürürlüğe girmiştir. Yapı denetçisi mühendis ve mimarları güvencesiz kılan, sorumluluğu ağır, ama bunun karşılığı hak ve yetkiyi vermeyen ve daha önce eleştirdiğimiz tasarı TBMM'de tartışılmadan sessiz sedasız dayatılmıştır.

Yaşadığımız süreç, hukuka dayalı demokratik bir toplum için olağan değildir, ülkemizde olağan demokrasilerde yeri olmayan tersi bir süreç işlemektedir. Bu düzenlemelerle gerek kurumsal yapısı gerekse görev alanı yeniden belirlenmiş bakanlıklar; su, orman, mera, yaylak, kışlak, tarım alanları gibi doğal kaynaklar ve çevre; planlama, enerji, kültürel varlıklar, bayındırlık, ulaşım gibi ülke topraklarının kullanım kararlarını doğrudan etkileyen sektörlerle ilişkin ilgili tüm yasal düzenlemeleri etkisiz hale getiren bir yeniden yapılanma gerçekleştirilmiştir.

"2011 TMMOB Seçim Bildirgesi"nde de belirttiğimiz gibi; insanca barınma hakkı ve deprem gerçeğinin gerektirdiği yapı denetimi uygulamalarında; tarım, orman, su, mera, kıyılar vb doğal kaynaklarımızın, kentlerin yönetiminde; enerji, gıda ve çevreye ilişkin politika ve stratejilerin belirlenmesi ve uygulanmasında mühendislik, mimarlık, şehir plancılığının gerektirdiği mesleki denetim ve bilimsel-tekniğin kriterler devre dışı bırakılmaktadır.

Şehir plancılığı hizmetlerinde kamusal fayda anlayışından vazgeçilmiş, serbestleştirme, özelleştirme, ticarileştirmenin aracı haline getirilmiş; rant odaklı projelere teslim edilen kentlerde plansızlık egemen kılınmıştır.

Sağlıklı kentleşme, kentsel hizmetlerin kamusal hizmet kapsamında ele alındığı; barınma, eğitim, sağlık, kültür hizmetlerinin insan hakkı olarak görüldüğü; kamu yararı öncelikli enerji, çevre ve gıda politikalarının benimsendiği

ve yerli mühendislik, yerli kaynak kullanımıyla; bağımsızlık, planlama, sanayileşme ve kalkınma ile olanaklıdır. Bu noktada gerek sağlıklı sanayileşme gerekse güvenli ve ergonomik çalışma koşulları, meslek örgütlerinin uluslararası standartlar, bilimsel-teknik uygulama ve önlemler eşliğindeki mesleki denetimini benimseyen anayasal, sosyal bir devlet sistemi ve onun güvenceleri kapsamında gerçekleştirilebilir.

Ancak AKP sanayi, çalışma yaşamı, işçi sağlığı ve iş güvenliği, yapı denetimi, imar, tarım, orman, su kaynakları, enerji, maden, çevre, gıda ve kentleşme ile ilgili yasa ve yönetmelik düzenlemelerini TMMOB'nin önerilerinin aksi doğrultuda yapmaktadır.

TMMOB, kentlerimizde var olan sorunların aşılması, sağlıklı, yaşanabilir ve güvenli kentsel çevrelerin üretilmesi ve kentsel yaşam kalitesinin iyileştirilmesini öngörmekte; kent halkının, emek ve meslek örgütlerinin demokratik katılımını ve denetimini sağlayacak bir anlayışın geliştirilmesini, öncelikli ve temel gerek olarak görmektedir.

Bugün kentlerimize baktığımızda, barınma, altyapı, ulaşım, enerji, sağlık, eğitim, kültür ve çevre, konularında sorunlar bulunmaktadır. Aynı zamanda, kentlerimiz, deprem, sel, heyelan ve yangın gibi afetlere de hazırlıklı değildir. Bu durum bugüne kadar izlenen, toplumsal çıkarları göz ardı eden ve insan yaşamını hiçe sayan yerel yönetim politikalarının yetersizliğinin en açık göstergesidir.

Bugün içinde yaşadığımız kentlerin mekansal ve çevresel bağlamda, niteliksiz yapılaşmasının, sağlıksız büyümesinin ardında; piyasa güçlerinin kent ölçeğinde tek egemen olduğu siyasal zeminin yaratılması ve sadece arazi rantına endekslenmiş, bu ranta sahip olacak çokuluslu şirketlerin kendi çıkarları doğrultusunda geliştirerek kontrol ettikleri bir kent ekonomisi anlayışı bulunmaktadır. Bu anlayışın ortaya çıkardığı sürekli ve plansız büyüme mekana, enerji, ulaşım, su, çöp, atık su gibi teknik altyapı hizmetlerinin yetersizliği ve eğitim, sağlık, kültür tesisleri, açık yeşil alanlardan yoksun yerleşim alanları olarak, toplum-

sal alanda da sosyal yarıma, ayrışma ve kültürel yozlaşma olarak yansımıştır. Gelir eşitsizliğini, sosyal kutuplaşmayı, mekansal ayrışmayı, kentsel gerimi arttırmaktan başka bir şeye yaramamış sorunlar çeşitlenmiş ve derinleşmiştir.

Yerel idarelerce yürütülen hizmetlerde kamu yararı önceliği sürekli ihmal edile gelmiş, yıllar içinde, otomobil öncelikli düzenlemelerle, kentler, yaya, engelli, yaşlı, yoksul kesimler için ulaşılabilir olmaktan çıkmıştır.

Kentlerde yaşayanların büyük bir kısmı barınma eğitim, sağlık ve beslenme gibi temel haklardan yoksun bırakılırken, başta su, elektrik, doğalgaz ve ulaşım olmak üzere temel kentsel altyapı hizmetleri ile eğitim, kültür, sağlık, çevre vb. alanlarda sağlanan sosyal hizmetler özelleştirilerek, ticarileştirilmekte; kamusal kaynaklarımız yerli ve yabancı tekellere aktarılmaktadır. Emekçilerin, yoksulların ve tüm ezilenlerin sosyal, ekonomik ve siyasal yaşamdan tümüyle dışlandığı yıkıcı bir ortamda yoksulluk ve yoksunluk derinleşerek sürmektedir.

Kentsel dönüşüm ve yeniden yapılanma olarak adlandırılan süreçlerle belirlenen kent parçalarının, "kentsel dönüşüm" adı altında, içinde yaşayanlardan bağımsız, yeni imar hakları verilerek sermaye çevrelerine pazarlanması, özelleştirilmesi, satılması ya da tahsis edilmesi belli kesimler için 'köşe dönme' aracı haline getirilmiştir.

Kente ve bulunduğu doğal çevresine yönelik azami rant beklentileri doğrultusunda, Türkiye'de toplumsal düşünce, sınıfsal istemler, planlama kavramı, ulusal, bölgesel ve kentsel ölçeklerde planlama süreçleri özel yasalar ve yetki karmaşası içerisinde sulandırılmış; ülke çıkarı, toplumsal gelecek, dayanışma ve ahlaki değerler terk edilmiştir. "Halk" kavramı yerine "müşteri" kavramı ile yönetim anlayışı pekiştirilmiş; "Bireysellik, özel alan, serbest piyasa, rekabetçilik, yerelcilik, yönetim, sivil toplumculuk, rantıye, yolsuzluk" kavramları yükselen değerler haline gelmiştir.

Azami rant beklentilerinin, yağmanın kaskacına sokulan kentlerimizin doğal ve kültürel değerleri, ormanları, yeşil alanları, sahilleri yok edilmekte, kamu arazileri elden çıkarılmakta, yaşanan çevresel kirlilikle birlikte kentlerimiz ve kentlilerimiz bir felaketin eşğine getirilmektedir. Çıkarılan özel düzenlemelerle bu değerleri korumak ve gelecek nesillere aktarmak yerine bu değerlerin üzerinde dolaşan rant beklentilerinin önündeki engeller kaldırılmış, doğal ve kültürel değerlerimiz ile birlikte yaşam alanlarımızın geleceği de tehdit altına alınmıştır.

Kentsel alanlardaki nüfus yığılmasının yarattığı sorunlarla birlikte, bütüncül planlamanın benimsenmemiş olması denetimsizlik, yanlış arazi kullanım politikaları, cumhuriyet tarihine koşut kaçak yapılaşma ve imar affı süreçleriyle de beslenmiş, sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentsel çevreler oluşturulmamıştır. Özellikle ortak yaşam ve kentlilik bilinci geliştirilememiş, kentsel yaşam ve aktiviteler sadece ekonomik ilişkilere indirgenmiştir.

Plansızlığın ve denetimsizliğin ağır sonuçlarının son örnekleri olan 1999 ve 2011 yılında yaşanan depremlerle tekrar göz önüne serilmesine karşın, geçen 14 yıllık süreçte yaşanan acı deneyimlerden ders çıkardığımız ve oluşabilecek yeni afetlere yeterince hazır olduğumuz söylenemez.

Kentlerde lüks konut alanlarının, alışveriş merkezlerinin yaygınlaşması kentleri bir arada tutan unsurları ve ortak kullanım alanlarını ortadan kaldırmaktadır. Kentler, giderek artan biçimde bütünlüğünü yitirerek birbirinden bağımsız ve ilişkisiz parçacıklara bölünmekte, varıl ve yoksul kesimler arası ayrışma ve uzaklaşma fiziksel mekana da yansımaktadır. Böylece sosyal kırılmalar hızlanmakta, bu kırık parçalarını toplumsal yaşama tehdit olarak geri yönlendiren süreçler de egemenler tarafından bilinçli şekilde yönetilmektedir.

Tüm bu olumsuz gelişmeler, kentte yaşayan farklı kesimleri farklı boyutlarda etkilemektedir. Kentlerimizde her

geçen gün artmakta olan fiziksel engeller ve standartlara uygun olmayan mekansal düzenlemeler yüzünden başta engelli vatandaşlarımız olumsuz etkilenmektedirler. Sosyal devlet olmaktan çıkıp sadaka toplumuna dönüşen sosyal hizmet üretme anlayışından uzak birçok uygulama ile kentlerde yaşayan engelli vatandaşlarımızın var olan sorunlarına yenileri eklenmekte, yaşamları daha da zorlaştırılmaktadır.

Özetle; ülkemizde 1980'den bu yana, kent ve kenti çevreleyen ortamlarında doğal ve kültürel varlıkların yağması artarak sürdürülmüş, 'yerelleşme' aldatmacasıyla sadece yağmayı derinleştirmeye hizmet edilmiştir. Son beş yıllık dönem içerisinde de, izlenen birçok haber ve olaydan, görülen binlerce dava dosyasından anlaşılacağı gibi yerel yönetimler, merkezi vesayet altında birer çıkar tezgahı gibi çalışmaya devam etmiştir. Tüm kentsel kamusal hizmetlerin pervasızca özelleştirilmesi; planlama, imar, kentsel altyapı ve ulaşım hizmetlerinde yolsuzlukların artması, kentsel rantın yandaş ve varıl kesimler lehine yönlendirilmesi son dönemde de birçok yerel yönetimin temel hedefi olmuş, icraatları arasında yerlerini almıştır.

Tüm bu sorunlara ve olumsuzluklara karşın, demokratik katılımın sağlandığı yerel yönetimlerin oluşturulması ve çözüm üretilmesi olanaklıdır.

Bugün, kentlerimizin ve toplumun yerel seçimlerde ihtiyacı olan temel yaklaşım, "toplumcu demokratik ve halkçı bir yerel yönetim" anlayışıdır. Bu anlayış, katılımcılığın önünü açan, toplumun değişik kesimlerine, karar alma, uygulama ve denetleme süreçlerinde söz hakkı tanıyan politika ve uygulamaların hayata geçirilmesidir.

Bildirgenin tamamına

<http://www.tmmob.org.tr/resimler/ekler/>

b1c5bf541a24b23_ek.pdf?tipi=2&turu=X&sube=0_bağlantısından erişilebilir.